

Nr. 11.

**A' FELS. CSÁSZÁRNAK ÉS AP. KIRÁLYNAR
KEGYELMES ENGEDELMEBŐL.**

Indult Bétsből, Pénteken Augustus 8-ik napján
1807-ik éltendőben.

B é t s.

Nemes Magyar Hazánknak nagyon szeretett Ná-
dorispánnya J ó s e f Austriai Császári Fő Herceg,
Fels. Urunknak kedves öttse tegnapelőtt dél után
szerentséssen ide érkezett, és a' mint Budáról ir-
ják, elhozta magával azt a' nemes ajánlást, mel-
lyet az Országnek öfzve gyűlt Karjai és Rendjei
az Austriai Birodalom sok szüségeinek felsegélle-
sere Eő Császári Kir. Felségének tettek. — Já-
nos Csász. Kir. Fő herczég is, Styriában, és a'
több szomszéd tartományokban. Utazása után
a' múlt Julius utolsó napján friss egélségben 's sze-
rentséssen vissza érkezett, és kedves testvér öt-

tseinek Eő Császári Kir. Fő Herczégsegének nyári lakó hajlékokba, a' Schönbrunni Csász. palotába szállott bé.

Az arany érdempénz elnyerésére következőket ítelt az Eő Felsőe kegyelmes parancsolatajából ki állott katona Commissió méltoknak, u. m. Schmelzer Antal Kaplárt a' Froongyalog Regimentjéből; Kulm Antal Kaplárt a' Fosenberg könnyű szerü Rgból; Cattum József és Solkup Péter köz embereket ugyan abból; Dombrowsky Miklos köz embert a' Merveid Uhlarusai közzül, Sotutfohek János strizsamestert, és Surcs István Kaplárt ugyan azok közzül; Szabó Mihály K. E. és Papp Sándor Kaplárt a' Blankenstein Hufzárjai közzül; Blafchek Antal Pattantyús az 1-ő Artilleria Regimentből, Schuppler Bálint Kaplárt a' 4-ikből; Müppler János K. E. a' Cseh Országí vadász battalionból.

(A' többi következik.)

Magyar Ország.

S. Patakön Julius 17-ik napján. A' mi mostani Examenünk nem volt ez idén oly népes, és oly fényes, mint rendesen lenni szokott, mind azért mivel Fő Curatorunk Mélt. Udvari Tanácsos és Septemviralista Vajai Vay József Ur Eő Nagysága, mint Szabolcs Vármegyei Deputatus az Ország Gyüllése által, a' meg jelenéstől el vonatattott, mind azért, mivel Patronusaink igen kevés számmal gyülekeztek öfzve; de azok, a' mik ezen most estek, azt igen nevezetessé tették. —

Mingyárt első nap, úgy mint Julius 12- di

kén, a' múlt Februarius 24-ik napján meg. halá-
 lozott érdemes Vice - Curátorunknak, néhai Tek.
 Kóji Comáromy György Urnak tiszteletére,
 S. Pataki Prédikátor, és Pastoralis Theologiae
 Professör Tiszt. Kis-Arithmetikán Ur egy
 munkás prédikatiót, Matheseos és Physices Pro-
 fessor Sipos Pál Ur pedig olly ékes halotti be-
 szédet tartott, mely a' hajdani Frantzia tudós A-
 kadémia Panegyrisei közt is helyt érdemlett volna.
 — A' következett napon (Julius 13-ikán) Su-
 perintendentziánk Vice - Curátorának Tek. Kis-
 Csoltó Ragályi Gedeon Ur, Tek. Gömör
 Vármegyének 2-ik All-Ispanja, Collegiumunk Vi-
 ce Curátorának pedig Tek. Boronkay Zsig-
 mond Ur, a' gutaütés miatt közönséges szol-
 gálatra alkalmatlanná lett Theologiae Professor Tit.
 Porkoláb István Ur helyett pedig Professor
 nak Jánosi Prédikátor Titt. Platy János Ur vá-
 lasztattak voksok által. Végtére a' végeztetett,
 hogy épen [most nevezett Titt. Porkoláb Ist-
 ván Ur számára penzio szabhattassék ki, és mint-
 hogy az illy meg nyomorodott Tanítóknak felse-
 gellések eránt még eddig semmi rendelések nem
 tétetődtek, Collegiumunk kasszája pedig ezt a' ter-
 het el nem viselheti, a' Jóltevők e' végre ada-
 kozzanak, és a' mi úgy bé jóvendő, abból különös
 fundus állitassék fel. Ebben szép példával ment
 elő Tek. Kazinczy Péter Ur, a' kiekkor min-
 gyárt 1000 forintot ajánlott e' végre. Nints sem-
 mi kétségünk, hogy ez a' kezdet tiszteletre méltó
 Jóltevőink közzül másokat is követésre fog
 buzdítani. Méltó ezen kívül azt is említeni,
 hogy ez a' keves ideig szolgált, de az alatt is so-

kat épített el felejthetetlen kedves Tanitónk Titt. Pörkoláb István Ur, reszkető balkezevel is, és a' Patronatusnak bé adatott jelentésében, minden vagyonját, nevezetesen 4 sőt 5 ezer forintot is erő Bibliothékáját a' Collegiumnak testálta, sőt magát arra kötelezte, hogy ha tétteni fog az Előjáróknak, azt mindjárt által is adja, egyedül azt kérvén, hogy hólta napjáig kevésből álló szükségeiről a' Publicum gondoskodni méltóztassék. Ezt a' szép ajánlást Előjáróink nagy készséggel s szives közönettel el is fogadták. — Mikor és minémü szereztséltenség érdeklette legyen ezt a' nagy érdemü és szánakozásra méltó kedves házánkfiát, azt mi még a' múlt Decemberben ~~ard.~~ Olvasóinkal közlöttük.

Hadi és Békességes Tudósítások.

A' Frantzia Császár és Pruffziai Király közt kötött Békességnek hátra lévő tikkelyei.

15. Azokat a' tartományokat, a' melyekről a' 13-ik tikkelyben Eö Pruffziai Kir. Felsége lemond, a' 18-ik tikkelyben említett környékeken kívül, minden tulajdonosság és felsőség 'jussaival, Warsoviai herczegî titulussal a' Fels. Szakszóniai Király birjon, és olly Constitutió izerént igazgasson, melly a' mennyiben ezen herczegség szabadságát és privilegiumait bátorságosokká teszi, a' szomszéd Statusoknak tsendeffégekkel meg egyezzen.

16. A' Szakszóniai Ország és a' Warsóviai Herczegség közt leendő szükséges egyeffégre nézve a' Pruffziai Fels. Király birtokain, Szakszo-

niai Király Eő Felsegének szabad militaris út engedtetik. Ez az út, az a' hadi népnek száma, mely azon által mehet, és a' nyugvó helyek, a' két Királyi Felségnek különös meg egyezésével Francia Ország közbenjárása mellett határozottatassék meg.

17. A' Netz folyóvizén, és a' Brombergi Cánálison való hajókázás, Drisentől a' Wistuláig, és onnan vissza mindenkor szabad legyen.

18. Hogy az Orosz Birodalom és a' Warsóviai Herczegség közt, mennél lehet természetesebb határok legyenek, az Orosz Birodalom mostani határjai közt való tartomány a' Bug vizétől a' Laffosna torkáig, és azon lineában legyen, mely az említett viz torkától ki nyúlik, és ezen folyóviz kanyarodása (Thalwég) és a' Bobra kanyarodása szerént, azoknak torkáig, a' Narew kanyarodása szerént, annak torkától a' Suradzig, a' Lisa folyóviz mellett annak forrasáig vagy eredetéig a' Mien nevű falu mellett, ugyan ezen falu mellett fakadt Nurtzeck folyóviz mellesleg való ágamentében annak torkáig; végtére a' Bug folyóviz kanyarodásának hosszában, felfelé az Orosz Birodalomnak jelenvaló határjáig örökre az Orosz Birodalomhoz tartozzon.

19. Danczig városa köröskörül két mértföldnire való vidékkel, a' Fels. Prussziai és Szakszoniai Királyoknak védelmezések alatt előbbi más-tól való nem függésébe vissza helyezettetik, és azon törvények szerént fog ennekutánna igazgattatni, a' mellyek szerént akkor igazgattatott, midőn magát igazgattatni meg szünt.

20. Sem Eő Pruffziai Felsége, sem a' Fels. Szakszóniai Király, sem Dantzig városa, semmiféle tilalom, semmiféle vám, harminthead avagy adó által a' Wistula folyóvizen való szabadshajókázást meg ne akadályoztassák.

21. Danczig városa, annak kikötőhelye és vidéke, a' jelenvaló tengeri hadakozás ideje alatt az Anglusok hajókázása és kereskedések előtt zarrattatassanak bé.

22. Senkit akármelly ránkba's állapotba helyezettett személy legyen is ő, kinek lakhelye és birtoka azokban a' tartományokban van, mellyek Lengyel Országhoz tartoztak valaha, és a' mellyeket továbbá is a' F. Pruffziai Király fog birni, továbbá senkit, a' ki vagy a' Warsóviai herczegségben, vagy az Orosz Birodalommal öfzve kaptsolt tartományokban lakik, de Pruffziában fekvő birtokai, jövedelmei, tőke pénze vannak, sem rangjára, s' méltóságára, sem azon részre nézve, a' mellyet ő, vagy a' politica, vagy a' hadi dolgokban, a' jelenvaló háborúnak történeteiben vett, sem üldözni, sem törvénytörés eleibe idezni nem lehet.

23. Hasonlóképen senki is, a' ki azokban a' tartományokban született, lakott, vagy letelepedett, a' mellyek még 1772-ik esztendőben, Januarius 1-ső napja előtt a' Pruffziai Királyhoz tartoztak, és most a' jelenvaló békeesség 2-ik cikkelyének ereje szerént, nékie vissza adattatnak; különösen senki a' Berlini polgári gardisták, és fel fegyverkezett lakosok között, a' ki tudniillik a' köz tsendesség és bátorság fenn tartása végett fegyvert viselt, sem személyére, sem javaira, tőke

penzére, penziójára, vagy akármely névvel nevezendő jövedelmeire nézve; végre sem rangjára és méltóságára nézve, se meg ne tamadtattassék, sem a' jelenvaló háborúnak történeteibe lett részvesülésére nézve se ne üldöztetteflék, se vizsgálódás alá ne rekesztetteflék.

24. Azok a' le kötelezések, ajánlások, és akármely névvel nevezendő adosságok, mellyeket Eő Pruffziai Királyi Felsege azokra a' tartományokra tett, tehetett, és köthetett, a' mellyeket a' jelenvaló háború előtt birt, de most azokat által engedte, 's azokról le mondott, azoknak új bíróra vagy uraira fognak szállani. 's ezek fogják azokat minden kifogás, öfveszorítás, és hatrahagyás (reservatio) nélkül ki elegíteni.

25. Azok a' fundusok és tőkepénzek, mellyek vagy magános személyekhez, vagy közönséges, egyházi, polgári, avagy azokhoz a' tartománybeli katona intézetekhez tartoznak, a' mellyeket a' Fels. Pruffziai Király által enged, vagy a' mellyekről a' jelenvaló békesfészes meg egyezésben le mond. (ezek a' tőke pénzek akár a' Berlini bankóban, akár a' tengeri kereskedő Társaság kasszájában, vagy akár minémű módon az Eő Pruffziai Felsege Státusaiban letétetve legyenek) se ne confiscaltassanak, se sequestrum alá ne tétetődjenek; hanem a' nevezett fundusok és tőke pénzek' tulajdonosainak szabad hatalmok legyen azokról magoknak tettő rendeléseket tenni, azoknak interesseket tovább is vonni, akár el múlt legyen a' meg egyezésekben és lekötelezésekben meg határozott idő, akár nem. Hasonló módon kell azokkal a' fundusokkal és tőkepénzekkel banni, a' mellyek

a' Pr. Monarchia jobbágyihoz, akár azokban a' tartományokban lévő közönséges intézetekhez tartoznak, a' mellyeket Eő Pruffziai Kir. Felsege által ad, vagy a' mellyekről a' jelenvaló békességes meg egyezésben le mond.

26. Azok az Archivumok, avagy leveles táruk, a' mellyekben a' tulajdonoffág titulusai, bizonyság levelei, egy szóval minden némű irások, a' mellyek azokat a' tartományokat, kerületeket, uradalmakat és jószágokat irányozzák, mellyeket Eő Pruffziai Kir. Felsege most által ad, vagy a' mellyekről a' jelenvaló békességes meg egyezésben le mond úgy szinte minden azon tartományokban fekvő városoknak, kastélyoknak, és erősségeknek kártyai, planumai, az Eő Kir. Felsege Commissariusi által, három hólnap folyása alatt, a' jelenvaló ratificatiónak fel tserélése után számlálván, által adattassanak, még pedig a' Fels. Frantzia Császár Napoleon Commissariusainak az Albis bal partyán által engedtetett tartományokban; a' Fels. Szaksoniai Király, és a' Dántzig városa Commissariusainak, azokra a' tartományokra nézve, a' mellyeket a' nevezett Felsegek és Dántzig városa, a' jelenvaló békességes meg egyezés ereje szerént birni fognak ennekutánna.

27. A' Francia és Anglia Országok közt leendő végső békesség ratificatio fel tseréltetésének napjáig, minden Eő Pruffziai Királyi Felsege birodalma alatt lévő tartományokban, minden külömbség nélkül az Angliai hajók és kereskedés előtt bé zárattatva lesznek. A' Pruffziai kikötőhelyekből semmi sem fog a' Britanniai szigetekbe által küldetni, és sem az Angliából, sem annak

Coloniaiból (Europán kívül lévő birtokaiból) jövő hajók azokba bé bocsattatni.

28. Mingyárt rendelkezések tétetődnek az eránt, mimóon, és mitsoda idő pontban adatódjának vissza a Fels. Pruffziai Királynak, a' fent nevezett tartományok, városok s. a. t. és az azon tartományokban lévő polgári és katona kormányszékek.

29. Mind a' két részről való hadi foglyok nem feltserelés, hanem egy átallyában, és minél előbb lehet, vissza fognak bocsattatni.

30. A' jelenvaló békeefféges meg egyezést Napoleon Fr. Császár's Olasz Országi Király, és a' Fels. Pruffziai Király ratificállyak, az az, helybe hagygyák, és azon ratificatiók Königsbergben, az aláírást követő hat napok alatt, vagy ha lehetséges még előbb is, fel fognak tseréltetni. Kört és aláíratott Tilsitben Julius 9-ik napján, 1807. ész.

Aláíratok: Talleyrand Károly Mórítz Beneventi herczeg.

Feldmárcal Gróf Kalhreuth.

Gróf Golez Agoston.

Ezen tikkelyeken kívül még a' következő pontokban egyeztenek meg az itt meg nevezett meg hatalmazott követ ministerek, úgymint

1) Minden haladék nélkül Commissariusok neveztetnek ki a' végre, hogy a' Warsai herczegség, Ó Pruffzia, a' Danczigi Kerület, nem külömben a' Welffáliai és Pruffziai Országok határjain karókat állittassanak fel.

2) Tilsit városa Julius 20-kán; Königsberg Julius 25 ikén; azok a' Passarge folyó vizig ki terjedő földek pedig, a' mellyeken az ármádi-

ak feküdtek, Augustus 1-ső napjáig vissza adattatnak. — Augustus 20-ikán Ó Prusszia a' Wistula folyóvizig; September 5-ikén Ó Prussziának egyéb részei az Odera folyóvizéig által adattatnak. — Dánczig városának határjai köröskörül két órán földre fognak ki terjedni, és a' határon fel állítatandó karók Francia, Dánczigi, Szakszóniai, és Prussziai tzimerekkel jegyeztetnek meg. — October 1-ső napján az Albis folyóvizig egész Prusszia, és az egész Szilézia vissza adattatnak, a' mely végre mind őszve harmadfél hónap kívántatik. — A' Magdeburgi herczegségnek Albis jobb partján fekvő része, nem külömben, a' Prenzloui és Pasewalki tartományok nem elébb, hanem November 1-ső napján adattatnak vissza, de egy linea fog vonattatni olly véggel, hogy a' hadi seregek Berlin városához ne közelithessenek. Stettin városa vissza adattatásának idő pontját a' meghatalmazott követek határozzák meg, de ezen idő pontig 6000 emberből álló Fr. katonai őrizet marad azon városban. Ellenben Spandau, Küstrin, és egy általlyában minden Sziléziai városok és helyek October 1-ső napján a' Fels. Prussziai Király hadi népének által adattatnak.

3) Minden ártilleria, munitió, egy szóval minden, a' mi Pillauban, Kolbergben, és Graudenczben találtatik, abban az állapotban fog maradni, a' melyben most van. Hasonló módon Glaczbán és Coselben is, ha még a' Frantzia truppok azokat el nem foglalták.

4) A' fellyebb való intézetek a' meg határozott idő pontban eszközöltetni fognak azon esetre, ha tudniillik az azon tartományokra vettett

hadi adók ki fizetődnek. Ugy is meg fizettetteknek lenni tartatnak, ha elegendő, és az Armádia General Intendánsától elegendőnek esmörtetett kezeffég állitatik ki azokért. Semmi contributio, mely a' ratificatióknak feltseréltetések előtt közönséssé nem tétetődött helyesnek nem tartatik.

5) Prusszia Országának minden jövedelmei, a' ratificatiók' feltseréltetéseknek napjától fogva számálván, a' Prussz. Fels. Király kasszájába mennek bé, és az ő Felsege számára vétetődnek fel, ha az 1806-ik esztendő November 1-ső napjától fogva a' ratificatióknak fel tsereltetésekig tartozó hadiadók kifizettetnek.

6) A' még kérdésben lévő tárgyaknak baratságosan leendő el intéztetésekre, mind két részről Commissáriusok neveztetnek ki, a' kik, hogy az Ország által adattatása semmi hátráltatást ne szenvedjen, Julius 23 ik napján Berlinbe mennek.

7) A' Franczia hadi seregek és foglyok Prusszia Országban, ennek által adattatásáig, az ott lévő magazinumokból fognak élni.

8) Hogyha azon időpontig, melyben a' hadi seregeknek hátrább kell menni, az ispotályok ki nem üressitetnek: tehát az azokban lévő Frantzia beteg katonák továbbra is ott maradnak, ott gyógyittatnak, 's ott viselnek reájok gondot, és a' szükséges orvosok, 's egességre ügyelő hivatalosok továbbra is meg fognak tartattatni.

9) A' jelenvaló meg egyezést tökéletessen és egézfölen végbe kell vinni, melynek hitelössége végett, mi azt kéz alá irásunkal és petsétünkkel meg

erősitjük. — Königsbergben, Julius 12-ik napján, 1807-ik esztendőben. — Alá irták: a' Neocomiumi herczeg Marsal Berthier Sándor, és Marsal Gróf Kalkreuth.

Erről a' Franczia Császár és Prusszia Király közt szerzett békeességről a' 18-ik Juliusi Brandenburgi közönséges levelek így szólnak: Most már a' Frantziák, és Prusszusok közt való békesség is el készült. Királyunkra nézve akként végződött az el, a' mint mingyárt a' Jénai szerentsétlen ütközet után gondolni lehetett. 1806 ik esztendőnek October 14-ik napja a' Prussziai Monarchiára nézve az a' szerentsétlen nap, mellyenn a' Nagy Fridrik uralkodásának, és a' Prussziai Politikának minden gyümöltsei semmivé tettek. Orta pirulással térnek vissza rejtek helyeikbe azok a' ministerek, a' kik ezen szerentsétlen háborút a' Királynak javasolták s. a. t.

Hogy a' Franczia Császár egy részről, más részről pedig az Orosz Császár és Prussziai Király közt a' békesség helyre állitatott legyen, arról senki sem kételkedhetik; ellenben hogy a' Svéciai Király és Anglia a' Frantziák ellen való háborút tovább is folytatni igyekeznek a' következő tudósításokból ki tettik.

A' Frantziák és Svékusok közt való ellenségeskedés, a' fegyverfűzésnek Junius 30-ikán lett felmondattása után 13-ad nappal, úgymint Julius 13-ik napján bizonyosan el kezdődött, még pedig a' Svékusokra nézve szerentsétlen következássel, mivel a' Sverini és Rostoki tudósítások szerint, mindenütt vissza verték, minden sántzaikat fegyveres kézzel el foglalták, és egész Stralsund

alá nyomták őket a' Frantziák, és Anclam mellett egy Svékus oorpust avagy sereget körülvettek, és sem ide sem oda menni nem engedték. A' többi közt azt írják, hogy azoknak az Anglus seregeknek Generálissai, a' mellyek a' Svéciai Király segítségére küldetvén a' Rügeni szigetben, és Stralzund mellett kiszállottak, halván a' Frantzia és Orofz Császárok közt meg készült békeffégnék híret, a' Svéciai Király előtt egyenesen ki' mondták, hogy ők a' Frantziákkal való verekedésekben részesülni tellyességgel nem akarnak, előre el látván azt, hogy a' vezérlések alatt lévő népet minden vég nélkül áldoznák fel, kiváltképen minekutánna Generál Blücher, Fels. Ura parantso latjához képest a' kormanya alatt lévő hadi néppel Julius 16-ik napján Svéciai Pomerániát oda hagyni, 's haza menni kénytelenítettetett.

A' Sverini tudósításokból olvassuk azt is, hogy a' Svéciai Király két versben kívánta a' fegyverszűnés idejét meg hosszabíttatni; először az ellenségeskedés elkezdődése előtt néhány nappal; másodsor annak elkezdődése, és hadi népének meg verettetése után. Fr. Marsal Brüne az elősöben hozzá küldött Svékus hadi fő tisztnek akként felelt, hogy minekutánna a' Svéciai Király a' fegyverszűnés idejét maga fel mondotta volna, nékie annak meg hosszabítására hatalma nintsen. — Másodsor a' Svékusoknak meg verettetések után, és akkor kívánta a' Király a' fegyverszűnést meg újítatni, a' midőn a' Frantziák Stralzundot már körül vették, és Marsal Brüne maga fő hadi szállását azon erősség szomszédtsága-

ba Milzobá által tette volna. Ekkor a' nevezett Fr. Marsal a' Királynak akként válaszolt, hogy Garantié avagy kezesség nélkül semmi javaslnak helyet nem adhat, ez a' Garantia pedig egyedül Stralsund lehetne. Illyenképen továbbá is folytatták a' Frantziák a' Svékusok ellen való ellenségeskedést, és ismét Östrom alá rekesztették ezen Svéciai Pomerániai nevezetes erősséget.

A' 87-ik Frantzia Bülletin, melly Königsbergben, Julius 12-ik napján adattatott ki, e' tárgyról következő módon szól: „Az Orosz Birodalommal és Pruffziával kötött békekesség után lehetetlen magunkat a' közigazástól meg tartoztatni, a' midőn az Angliai expeditióról és a' Svéciai Király vakmerő tselekedetéről valamit beizélni hálunk. A' Svéciai Pomerániai határokon táborozó Frantzia tartalék armádia, a' Spanyol Országgi segítő seregeket ahoz nem számlálván, 70000 emberből álló. Ha tehát ezen roppant hadi seregen győzedelmet remélni akarja Anglia, nemcsak egész armadiáját, hanem minden tartománybéli fegyverkezett embereit Svéciai Pomérániába kellett volna küldeni. Ha meg gondoljuk, hogy Anglia illy környülállások közt Egyiptomba 6000 embert azért küldött, hogy azokat az Arabok által öfzve kontzoltássa, és hogy a' Spanyol Országhoz tartozó Amérikába 7000 embert küldött, valósággal fájlalni lehet az Angliai Kormányfizeknek határ nélkül való fösvenységét.“

A' Frantziák és Svékusok közt ismét elkezdődött ellenségeskedésről következőképpen

szóllanak a' Demmini tudósítások. Mivel ezen hólnap 3-ikán a' Svéciai Király a' fegyverszünetet felmondotta; arra való nézve Marsal Brüne Julius 12-ikén minden Peene folyóvizen lévő hidakat meg jobbitatott, az ezen folyóviz jobb partján tanyázott ármádiát azon által vezette, és minygyárt akkor Greifswald, Grimm, Tripsee és Damgarten városokat el foglaltatta. Noha az Angliából küldött legióval a' Svékusok meg erősfítettek; még is mindazáltal mindenütt hátrább huzzák magokat.

A' 16-ik Juliusi Rostoki magános tudósítások is ezt bizonyíttyák, és ekként szóllanak: „A' mi szomszédtságunkban, úgymond, valósággal elkezdették a' Francziák a' Svékusok ellen az ellenségeskedést, és már is sok vérit ki ontották egymásnak, de mindenkor a' Frantziák győztek, a' Svékusok pedig egészlen Stralsund alá visszavonták magokat. Tegnap előtt is tüzes verekedés esett Bütt mellett, a' hol minden sántzaikból ki verettek a' Svékusok, és mind a' két részről sok ember hullott el és esett sebbe; ezek Rostockba hordattattak bé; Anklam mellett egy egész Svékusereg ejtetett fogságra.

Jelentés.

Rogács József ifjú Magyar Szabó mester, néhai Rogács Pál udvari Magyar Szabónak a' fia, a' ki az itt lakó, sőt az ide gyakorta jött Magyar Uraságok előtt is igen esméretes volt, és a' Magyar Nemes testörző Seregnék is 20 esztendőnél tovább szolgált, ennek az el múlt 1807-dik

elztendő December hólnapjában meg halálozott Rogács Pál híres Magyar Szabómesternek a' fia Rogács József mind meg holt édes atya hasznos szolgálatjára, mind tulajdon alkalmazott voltára, és a' Szabómesterségben való esméretére nézve mind a' Magyar Nemes testörző Seregnel fel vétetett, mind sokitt lakó Magyar Uraságoknak szolgálatjokban meg tartatott. Ez az ifjú Szabómester a' Magyar Publicum szolgálatjára magát ajánlja, és arra kötelezi, hogy azoknak, a' kik őtet meg keresik, leg nagyobb készséggel, serénységgel, és betsüllettel fog szolgálni. Mostani lakása az úgy nevezett Bauernmarkton, az ezüst ló tziemerü és 629-dik számú házban vagyon.

Hiradás.

A' Fels. Kir. udvari Magyar Kamara rendeléséből, ezen folyó Augustus 25-ik napján, a' Magyar Koronához tartozó Ó Budaí Uradalombéli helységben, Buda-Órsön, 25. darab egy elztendő Kosok, 130 darab anyajuhok és kos bárányok, mellyeknek anyjai a' leg finomabb Spanyol juhoktól vették eredeteket, apjaik pedig valóságos Spanyol Országi Kosok; ezéken kívül mintegy 60 darab leg finomabb Spanyol eredetü juh anyák, mellyek most ugyan meddők, de a' tenyészsére csak ugyan alkalmasak, közönséges licitatio mellett el fognak adattatni. Ahoz képest a' kiknek azoknak meg szerzésekre kedvek leszen, a' sent meg határozott napon, reggeli 9 órakor, a' Buda-Órsi Kamarális Juh-Kosárnál jelennyenek meg.

D. D. S.